

Stichting Zelfbeschikking West-Sahara

p/a Leo Ottplaats 39, 3031 CL Rotterdam

tel. 010-2141191

e-mail st.zelfbeschikkingwest-sahara@planet.nl

website www.west-sahara.nl

Postbank rek. 9523538 t.n.v. Stichting
Zelfbeschikking West-Sahara te Groningen

Aan de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
De heer Dr. C.P. Veerman
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG
fax 070-3786100

Kopie conform naar:
LNV-Raad te Brussel

Rotterdam, 7 maart 2006

Betreft: Visserij-overeenkomst EU-Marokko

Namens de Nederlandse Stichting voor Zelfbeschikking in West-Sahara wil ik hierbij uw aandacht en die van de Nederlandse Regering vestigen op de visserij-overeenkomst tussen Marokko en de Europese Unie, die momenteel onderwerp van discussie is in het Europese Parlement en de Visserijraad. Wat mij grote zorgen baart is de impact die deze overeenkomst heeft op het conflict in West-Sahara. Deze overeenkomst tussen de EU en Marokko, indien die in de huidige vorm gehandhaafd blijft, zal de gelegenheid bieden voor Europese visserij-schepen om in de wateren van West-Sahara te vissen. De tekst van de overeenkomst is ambigu over het werkingsgebied van de overeenkomst, een ambiguïteit die Marokko gelegenheid biedt licenties te verlenen voor visserij in de wateren van West-Sahara.

Om meer dan een reden zou het bekrachtigen van een dergelijke overeenkomst rampzalig zijn: in strijd met het internationaal recht, schadelijk voor de VN-inspanningen om te komen tot uitoefening van het recht op zelfbeschikking, en ethisch onverantwoord.

Het zal u bekend zijn dat Marokko sedert 1975 een deel van West-Sahara bezet houdt. De status van het gebied is dat van Niet-Zelfbesturende Gebied, voorkomend op de lijst van Non-Self-Governing Territories van de Verenigde Naties. Marokko staat op deze lijst niet genoteerd als bestuurlijke mogendheid van het gebied, en handelt daar ook niet naar.

Volgens de Onder-secretaris-generaal van de VN voor juridische Zaken, Hans Corell, had Spanje niet het recht het bestuur over dit gebied over te dragen aan Marokko (bij het beruchte Drielanden-Accoord van november 1975).

Hans Corell concludeerde in zijn Legal Opinion van januari 2002 ook dat elke exploratie van natuurlijke rijkdommen in overeenstemming diende te zijn met de wensen en de belangen van de bevolking van het gebied, en dat exploratie en economische ontwikkeling van het gebied gericht in dienst moet staan van haar zelfstandige economische ontwikkeling. In zijn algemeenheid geldt het principe van de permanente soevereiniteit van volkeren over hun natuurlijke rijkdommen. Het gaat niet aan dat Marokko beschikt over de rijkdommen van West-Sahara.

Wij herinneren u eraan dat de toenmalige minister van Visserij, de heer Braks, tijdens de onderhandelingen over een eerdere visserijovereenkomst tussen de EEG en Marokko, in 1987, schriftelijk verklaarde, namens de Nederlandse regering, dat Nederland de gebiedsaanspraken van Marokko op het grondgebied van West-Sahara niet erkent, en dat zolang het recht op zelfbeschikking niet is gerealiseerd, een visserij-overeenkomst de wateren van West-Sahara niet kan omvatten.

Marokko is een bezettingsmacht, die niet anders probeert dan het gebied op allerlei fronten in te lijven, en daarbij de uitoefening van het recht op zelfbeschikking systematisch ondermijnt en blokkeert. Bekrachten van een visserij-overeenkomst die de West-Saharaanse wateren omvat, betekent een aanmoediging van Marokko op deze ingeslagen weg voort te gaan, en betekent ondermijning van de VN-inspanningen (onder leiding van de Nederlandse diplomaat Peter van Walsum.) te komen tot een zelfbeschikkingsreferendum in het gebied. De huidige tekst van de overeenkomst bekrachten zal daarom politiek zeer inopportuun zijn.

De Marokkaanse bezettingsmacht in West-Sahara betekent de staat van beleg, een constante repressie waarbij mishandeling en marteling van Saharanen die opkomen voor hun sociale en politieke rechten ongestraft blijft, waarbinnen de Saharaanse bevolking gemarginaliseerd wordt, willekeurig overgeplaatst en ontslagen, waarbinnen recht op vrije meningsuiting en recht op organisatie niet-bestaand is, waar elke kritisch ingestelde buitenlandse delegatie simpelweg de toegang geweigerd wordt.

Het argument dat deze visserij-overeenkomst in het belang zou zijn van de Saharaanse bevolking snijdt geen hout en is niets anders dan een doorzichtige manier om onder internationale verplichtingen uit te komen. Saharanen profiteren niet van de visserij-licenties en de gelden die ervoor betaald worden door de Europese Unie. Het zijn Marokkaanse generaals en rijke zakenlieden die profiteren. De traditionele vissers zijn vrijwel uitsluitend Marokkaanse kolonisten. Zo wordt de visserij gebruikt om Marokkaanse kolonisten aan het gebied te binden. Hele vissersdorpen worden voor deze Marokkaanse kolonisten in West-Sahara gebouwd. De Marokkaanse regering kan onmogelijk claimen in het belang van de bevolking van West-Sahara te handelen. Evenmin heeft zij deze bevolking geraadpleegd – de enige gezaghebbende organisatie die deze bevolking vertegenwoordigt is het Front Polisario, als zodanig erkend door de VN. Welnu, de Marokkaanse regering negeert het Front Polisario, behandelt, probeert haar af te schilderen als terroristische organisatie en onderdrukt iedere Saharaan die zijn doelstellingen – zelfbeschikking en onafhankelijkheid – ondersteunt. De Europese Unie kan niet pretenderen dat zij de Saharaanse bevolking heeft geraadpleegd.

Wij vragen u met klem u in de Visserijraad op te komen voor expliciete uitsluiting in de overeenkomst van de wateren van West-Sahara. Dit zou kunnen gebeuren door in de Regulation waarmee de overeenkomst wordt goedgekeurd, een bindend amendement op te nemen dat bepaalt dat de wateren van West-Sahara, in extenso de wateren ten zuiden van 27°40' N, worden uitgesloten van de overeenkomst.

Wij roepen u verder op tot overleg door de Europese Unie met het Front Polisario, alvorens tot enige visserijovereenkomst te komen die de wateren van West-Sahara betreft.

Hoogachtend,

E. den Haan,
Voorzitter
Tel. 010-2141191